

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

3.nodaļa: Vienotības apliecinājums sadarbībā. Apvienoto apziņu spēks.

114.

Vārds “es” būtu atstājams tikai sevišķi atbildības un apliecināšanas vajadzībai. Vārds “mēs” – visai dzīvei un līdzdarbībai. Pēc tam būs vārds “viņi”, bet vispirms jāpieņem vārds “mēs” un jāizprot līdzdarbība.

115.

Jāpieradinās arī neapgrūtināt Hierarhiju un nekaitēt viens otram. Esmu Aicinājis izprast šo likumu, bet ausis bieži kurlas.

116.

Jau daudzkārt Esmu Runājis par šķelšanās kaitīgumu. Ja dzīvība ir mūžīga, ja mēs saprotam viens otru ne ar pieņemtajām skaņām, bet ar kaut ko pāri valodai, tad mūsu pienākums visiem spēkiem veicināt vienotību. Nav taisnība skaldītājam. Nav taisnība šķelšanās veicinātājam. Pareizi, lai labākie arī būtu ietvērēji. Nav laiks līdzīgi alu iemītnieku parašai dižoties ar izredzētiem strādniekiem. Strādnieki ir visi, visā Hierarhijā, tikai lai neviens netraucē piepildīties ugunīgajām vēlmēm.

117.

Cilvēki parasti izvairās no vārda vienotība, viņi bīstas no tā. Tajā pašā laikā viņi daudz runā par līdzjūtību, bet aizmirst, ka abi šie vārdi ir tāpatīgi, - viens bez otra nav iedomājami. Gluži tāpat arī citus jēdzienus cilvēki lūko atvietot ar mazāk atbildīgiem. Līdzjūtība var aprobežoties ar vārdiem, bet vienotībai ir jāizraisa darbība. Katra darbība mazdūšīgos jau biedē. Viņi negrib saprast, ka katra līdzjūtības doma jau ir spēcīga darbība, ja vien doma pienācīgi izpausta. Līdzjūtība bieži aprobežojas ar tukšu skaņu. Tādā veidā nerodas ne radoša doma, ne darbība. Līdzjūtība nonāvēta ar nedomāšanu, vienotība sagrauta ar bezdarbību. Cilvēks baidās no atbildības, bet līdz ar to grimst bezsirdībā.

Daudz runā par sadarbību, bet jebkurā jaunradē jānostiprina apziņa. Un kas gan vislabāk nostiprina varenumu, ja ne Hierarhijas stars!

118.

Kas izpratīs nepārtraukta darba būtību, kas nostiprinās iespējā koncentrēties uz Hierarhiju, kas atbrīvosies no sarežģītām formulām ar nolūku pārnest centru sirdī, tas izpratīs nākotnes būtību.

119.

Apstiprinu tiekšanos uz Sirds Svētnīcas atklātu celšanu. Tā dēvēsim sadarbības atskārsmi.

120.

Mums vajadzētu sapulcēties kaut vai mazās grupās, lai pieradinātos pie sabiedriskuma.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

3.nodaļa: Vienotības apliecinājums sadarbībā. Apvienoto apziņu spēks.

121.

Ja Es sacīšu – “Esmu vienmēr ar jums” – vai gan daudzi ticēs! Pat neuzdrošināsies noticēt apvienotai apziņai. Tiem katra tāda apvienība ir patības traucēšana un kā tāda tā nav pieļaujama. Tie nekad nenovērtēs enerģijas desmitkārtīgu kāpinājumu, kas rodas no apziņu sadarbības. Bet bez šīs sadarbības arī visa Sirds Mācība būtu neiespējama. Kam gan visi sīkumi, ja nevar viens otru stiprināt! Bet ja šis princips ir pieejams, tad pieejams ir arī tā turpinājums līdz pilnīgai apziņu apvienībai, kas tiek saukta – Paloria. Bet tad gan tie, kas to atzinuši un ir sasnieguši apziņu apvienību, cik lielā mērā gan tie spēj vērst plašumā savu darbu Vispārības Labuma vārdā! Protams, Runāju par iekšējo, garīgo darbu, kuru aklie nespēj saskatīt un novērtēt.

Viscaur nepieciešami aicinājumi apvienot apziņas, jo tie visvienkāršākā ceļā ievada sirds dzīvē. Ne burvība, bet fizikāls likums spēj noaut aizsargtīklu ap planētu. Tā ikviens, pildīdams Esības likumu var taisnīgi uzskatīt sevi par Pasaules pilsoni.

122.

Skolotājs apgalvo, ka būtu iespējams sagaidīt pilnīgu uzvaru, ja vien apvienotos apziņas. Nav sagaidāma veiksmē, ja pret Skolotāju pastāv kaut vismazākā aizdoma. Tālab jāstrādā kopā zinot, ka viss, ko pieļāvuši Visuma likumi, tiks izpildīts. Kad gan tagadējo laiku uzskatīs par atpūtu? Neviens, pat ne visai tālredzīgais, nenoliegs, ka tagadējais laiks ir vēl nebijis un ka atdusai jābūt kā nepārtrauktai sardzei. Skolotājs saprot, ka arī jūsu sirdis ir smaguma pilnas. Ar katru dienu pasaules stāvoklis top sarežģītāks.

123.

Sirds miers ir sprieguma līdzsvarotājs. Apziņas apvienojums ir vispirmā kārtā, enerģijas ekonomija. Šis svarīgais noteikums parasti tiek aizmirsts. Kad aprobežotās fizioloģijas vietā ievēdīs psihofizioloģiju, tad ikviens sapratīs, kāda nozīme enerģijas ekonomijai.

124.

Brīnums var notikt, bet vajag tikai savienot vismalkākos sirds pavedienus. Tālab arī norādām uz nepieciešamību apvienot apziņas.

125.

Kāds skaldīs, bet Mēs apvienosim, jo apvienībā ir fokusa teorija. Agrāk Mēs norādījām Hierarhijas fokusu, bet tagad jākoncentrējas uz sirdi kā uz Hierarhijas vadu. Tā neviens nesacīs, ka Hierarhija nav realitāte, jo nav pieejas tai. Bet ir visreālākā pieeja, ja sirds būs vidutāja, tā pati sirds, kas nemitīgi sit un presē, lai cilvēki to neaizmirstu. Vissmagākā, sprieguma pilnīgākā, visatsaucīgākā uz tuvo un vistālāko.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

3.nodaļa: Vienotības apliecinājums sadarbībā. Apvienoto apziņu spēks.

126.

Tā iespējams pakāpeniski pavairot smalkās parādības. Apliecinu, ka ļoti viegli ir strādāt, ja ir vienotība. Mācība bieži veltīgi aicina uz apziņas apvienību, bet cilvēki uzņem to kā ideālisma saucienus, kas nav pielietojams. Un tomēr šī spēcīgākā akcija līdzinās daudzām spēcīgām enerģijām. Tālab, kādēļ piepūlēt smalkākās enerģijas; ja cilvēks apbruņots ar tik stiprām bruņām!

127.

Es jau runāju par saskaņotā darba nozīmi, kur pat mašīnas nesadilst. Var iedomāties svētīgo enerģiju, kas rodas apvienotā darbā. Apvienojot grupās saskaņotas apziņas, iespējams izdarīt apbrīnojamus novērojumus. Valstīm vajadzētu ņemt vērā šādus saskaņotu apziņu darba klasificējumus. Tāds sadalījums būtu politiskās ekonomijas vislabākā lappuse. Tāpēc novecojušu dogmu atdarināšanas vietā vajag pieiet darbības būtībai.

128.

Mēs bieži sūtam cilvēkiem spēcīgus brīdinājumus, bet to kurlums ir apbrīnojams. Pat dzirdēto sagrozīs līdz nepazīšanai. Nevar nobrīnīties vien, kad pat sava glābiņa labad cilvēki ir tik nekustīgi tikai tāpēc vien, lai apvainotu Augstākos Spēkus. Es lūdzu neaizmirst sātānistu neķītros lēmumus un iegaumēt, ka vienotiem spēkiem ļaunums tiks uzvarēts. Tas iegaumējams kā Valdoņu pavēles. Nevajag nožēlot nekā, jo kaujas brīdī vajag traukties tikai uz nākotni.

129.

Katrs karavadonis sacīs, ka labāk izvairīties, nekā tikt uzvarētam. It visur līdzīga saudzība paturama vērā, attiecībā uz sirds enerģiju. Tā pati saudzība liek Mums apvienot saskaņotu garu kodolus, lai ar šiem savstarpēji apvienotiem spēkiem nenomāktu vienu karotāju. Ja Mēs lūdzam raidīt visus spēkus vienā virzienā, tad tas nozīmē – atrasties bultas loka spriegumā. Vajag prast būt gatavībā, un arī šī īpašība prasa ne mazums vingrinājumu. Bet necentieties izlietot sirds enerģiju atriebībai – tas nav pieļaujams. Bez tam Karmas Sargi pazīst likuma plūsmu. Tāpat arī neaizmirsīsim, ka sirds pati prot tiekties uz uzcelšanu – ārdīšana neizriet no sirds.

130.

Žēlsirdības brāļi neinficējas apmeklējami visļauņākos mēra perēkļus, jo viņi savu apziņu galīgi un nedalīti atdeva Kristum. Tāda apziņu apvienība radīja necaurlaidošas šķīstīšanas uguns uzliesmojumu. Šis rietumu piemērs atgādina daudzas līdzīgas nedalāmas darbības, kas izraisa sirds sprieguma uguni. Jums, protams, nav sveša senā paraša, kad brīžos, kas prasīja apziņas sasprindzinājumu, mēdza sist pa krūtīm. Ne veltīgi un ne tāpēc vien, lai izraisītu sāpes, vientuļnieki sita ar akmeni pa "kausu". Tik primitīvi tie iededzināja sirds uguni. Visas paš-šautīšanās un ādas kairināšanas astru kreklēm pieder tām pašām sirds sprieguma kāpināšanas metodēm, kad visa būtība ar sāpju palīdzību tiecas vienā virzienā. Bet mēs, protams, nelietosim šīs pirmatnējās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

3.nodaļa: Vienotības apliecinājums sadarbībā. Apvienoto apziņu spēks.

metodes, kad zinām, ka augstākā aizsardzība un augšupeja ir tiekšanās nedalāmībā. Ir iespējams ar sirdi pārnest savu apziņu uz Hierarhiju, tādējādi kļūstot neievainojami un vairojot savus spēkus. Tātad – tik būtiskam sasniegumam vajadzīgi trīs elementi: sirds, Hierarhija un nedalāmības izpratne. Lai iemācāmies pastāvīgi izjust sirdi. Un neaizmirsīsim turēt trešajā acī Skolotāja Tēlu, un izpratīsim arī, kas ir tiekšanās nedalāmība. Pēdējais nosacījums ir bieži visgrūtākais. Cilvēki necenšas aizdzīt nekrietnības sikspārņus, tādējādi saskaldīdami savu dīglī esošo tiekšanos, - rezultātā spalvains kamols bez spējas progresēt. Nevajag atkārtot skumjās rulādes, kas tā graiza izplatījumu un traucē savienoties ar Hierarhiju. Labs zinātnieks gan raksta par imunitāti, bet arī viņš apiet sirds centru, kā smalko enerģiju fokusu. Neievainojamības parādība ietverta sirdī. Ja pietrūkst svētsvinīgas traukšanās, iespējams piekļaut "kausam". Bet Es neieteicu lietot šo pirmatnējo līdzekli, labāk iegaumēt trīs nepieciešamos jēdzienus un pieņemt tos visā to vitalitātē [Sirds, Hierarhija un nedalāmība].